

[Udenrigsministeren.]

skal kunne opretholde Fremgangen, men komme endnu videre, men jeg kan ikke paa Forhaand fastslaa, at dette vil være muligt.

I hvilket Omfang det vil lykkes at klare Opgaverne i den kommende Tid, vil meget afhænge af, om vi kan lade være med at splitte Kræfterne i Danmark mellem forskellige Erhverv, mellem forskellige Partier, til Skade for vore Forhandlinger, og i Stedet derfor møde samlet og med fælles Styrke til den Opgave at overvinde Vanskelighederne.

Finansministeren (H. P. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Brorsen, der i sin første Tale ikke formaaede at rukke det mindste ved min Opgørelse af Statens Gæld i Tiden fra 1929 til 1. April 1936, gjorde for anden Gang et Forsøg paa at faa Gældsposterne presset op ved at spaa om Udgifterne i 1937—38, men det ændrer jo ikke det mindste ved de af mig fremførte Tal.

Det samme kan siges om min Opgørelse vedrørende Skatter og Afgifter, hvorfor det ærede Medlem Hr. Brorsen da ogsaa søger at knibe ud ved at sige, at han for sit Vedkommende ikke havde talt om de 500 Mill. Kr.s Skatteudskrivning. Det var et Tal, siger det ærede Medlem, der kom frem under Valgkampen, men, føjer han til, jeg tror ingeniunde, at dette Tal er urigtigt. Se, det er jo en tapper Stilling. Efter at jeg ud fra de Anvisninger, det ærede Medlem selv gav, har foretaget en Opgørelse Aar for Aar over Tiden fra 1929—30 til 1935—36, der viser, at der siden 1929—30 er udskrevet i alt 216 Mill. Kr. mere i Skat, hævder det ærede Medlem, at det vist egentlig ikke er urigtigt med de 500 Mill. Kr. Det faar mig til at tænke paa den Venstremænd, der i sin Tid sagde, at han benægtede Fakta. Efter at det ærede Medlem Hr. Brorsen er naaet til det samme Standpunkt, tror jeg ikke, der er Anledning til at beskæftige sig mere med det ærede Medlems finansielle Betragtninger.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard var naturligvis heller ikke tilfreds med mine Oplysninger. Sammenligningstallene med de andre nordiske Lande betød ingenting, Bevisbyrden var for ensidig, man maatte se, i hvilket Forhold disse Tal staar til Befolkningens Skatteevne, o. s. v. Ja, det kunde jo være meget interessant, men samtidig maatte man saa undersøge, hvilke Goder Befolkningen i de forskellige Lande faar for den Skat, de betaler. Det ærede Medlem afviste ogsaa Værdien af de af ham

selv fremførte Tal, hvorefter der i 1934—35 blev et Beløb paa 383 Kr. pr. Indbygger tilbage, naar Skatten var betalt, medens det tilsvarende Beløb i 1903 var 328 Kr. pr. Indbygger. Det ærede Medlem hævder, at man i 1903 kunde naa langt videre med 328 Kr. end med 383 Kr. i 1934—35, alle Forhold taget i Betragtning. Denne Udtalelse viser, at det ærede Medlem kun ganske flygtigt har beskæftiget sig med denne Sag; i modsat Fald vilde han ikke have udtalt sig, som han gjorde. Restbeløbet pr. Indbygger i 1934—35 var nemlig ikke 383 Kr. men 769 Kr., men for at faa en rigtig Sammenligning med Forholdene i 1903 har man maattet omregne Beløbet efter Pristallet, og da dette i 1934—35 var 201 mod 100 i 1903, er man kommet til de 383 Kr.

Det ærede Medlem vil heraf se, at man har taget dette vigtige Spørgsmaal i Betragtning. Saa kan det ærede Medlem endvidere undersøge, som jeg alt tidligere har sagt, hvilke offentlige Goder der nu ydes Befolkningen til Gengæld for den indbetalte Skat, men det interesserer ham sikkert ikke saa overordentlig meget. Men i øvrigt, hvorfor klage over Skattetrykket, naar man ikke paaviser et eneste Sted, hvor der kan gennemføres Besparelser, men tværtimod fremsætter en Række Krav, hvis Gennemførelse medfører stigende Udgifter!

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen mente at kunne vente en snarlig Revision af Toldloven, og det er givet, at det Udvalg, der vil blive nedsat til at overveje Told- og Skattelovene, vil kunne tage de af det ærede Medlem fremdragne Spørgsmaal op til Behandling.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger var let fornærmet over, at der endnu var Medlemmer af dette Ting, der tvivlede om Betimeligheden af at fortsætte Arbejdet ved Hanstholm Havn. Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansens Udtalelse om, at naar Havnen engang var færdig, saa vilde Fiskene være borte, kunde maaske nok give Anledning til nærmere Overvejelse af det stærkt forcerede Havnebyggeri paa Jyllands Kyst. Jeg henviser det ærede Medlem Hr. Fibiger til at drøfte dette Spørgsmaal med det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen og det ærede Medlem Hr. Korsgaard.

Det ærede Medlem Hr. Duborg var af den Opfattelse, at Arbejdet i Hovedrevisoraterne foregik for langsomt og var et à to Aar bagud. Denne Opfattelse saa dog vist bero paa en Misforstaaelse. Under den ny Regnskabs- og Revisionsordning, der gennemførtes ved Loven af 1926, foregaar